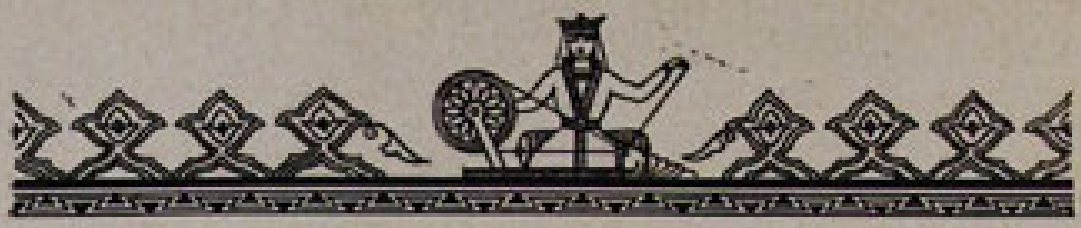

59. ՕՎՉԻ ՓԻՐՈՒՄԵՆ ՄԸԿԸՏԱԿՑԻՐԸ

Օվչի Փիրումը շատ իմաստուն մարթ ա ինում, ամեն հիյվանու, ամեն զուշու լուզի գլիգանիս։ Մին օր ուրուն պատճառոր կընգանը ծիլին նըստըցըրած տանում էր հանրանց տուն։ Միլին քուռակը քամակ ա ինգյում, կարում չի, Քա մորը հետան գլինա։ Խըխընջամ ա, օգում ա ասե, վըեր նըղացալ ա, մարն էլ խըխընջամ ա, ջողոբը տամ։ Փիրում կըլոխ ա ինգյում, վըեր մարն ասում ա՝ ջոռ, զանհըրմար, մինն իմ փորումըս կա, մինն ինձիրա, ինձիրանեն փորումն էլ էրկունը կա, մինն էլ յես ըմ, ես հենգյ հոգի տանե՞մ, Քա քի՞զ, մենակ քեզ էլ չըս կարում, Քա պիրիս։ Փիրումը քըմքըծիծաղ ա տում։ Կընեգյը հըրցընում ա, Քա հինչու յիրա յը՞ս ծիծաղում։ Մարթը Քա՝ վըեչինչ, վըեր ես կըտեռնանք կյանք տուն, կասեմ։ Փիրումը ղասիդանա ասում չի, գյունդում ա, վըեր ասե, քար ա տըռնըլական։ Կընեգյը սուս ա անում, բայց մըտան քըցում չի։

Հընեբանց տանան ես տըռնալիս կընեգյը մարթին պըկեն չոքում ա, Քա ասե տեսնամ քյինալիս հինչու հե՞տե ծիծըղեցեր։ Մարթն օգում ա կընգանը կըլոխը վարե, ասե վուչ, ամմա կընեգյը ըստիրում ա։ Էտ վախտը մարթը նշում ա, տեսնում մին վըեր ցակ մին հավու մաշկ ա օգում եր ինի, հավը Քողում չի։ Վըեր ցակը կըգնըվում ա, Քա հի՞նչ ա, ես էլ ըմ օվչի Փիրումը, վըեր քար տըռնալի հետե կընգանաս վախեմ, տու չինիս, հանե՞ հըյաթումը

մին օրիշ հավ ինձ ա եշում։ Փիրումը էտ վրեր ըսկանում ա, կընգանը յիրա՝ յա պըրծընում, կընգալը ըստիբում ա, թա տու վրա, վրեր տու, պիտի ասես։ Մարթը վրեր շատ կըզնըվում ա, թիում ա կընգանն ըսպանում։ Ըստուծանա բուլբուլ ա կյամ, վրեր կյանքերեն զոշունը պիտի քյինա՝ փըլան խազայինին վրեխերեն օտեն։ Փիրումը գյիդա՝ալիս ա ինում, էտ խազայինին ասում ա, վրեր խատի պեն կա, տըրա մարթիքյն էլ քյինում ըն կյանքերեն առալը նա տամ։ Մեհենգյ էլ ըստուծանա բուլբուլ ա կյամ, վրեր էտ կյուլերը պիտի օվչի Փիրումեն փըռնեն, օտեն։ Փիրումն էտ էլ ա գյանում, թափշուր ա անում, վրեր ուրա՝ տինին մին սընդողու մաշի, մեխեն, մին թաքուն տեղ կյոդալը կըցքնեն։ Տի յել անում ըն։ Վերջը, կյանքերը կյամ ըն սանդողը կոտրում, օվչի Փիրումեն տունա օնում, գիլբը-գիլբա՝ անում։